

Šv. Kazimieras

Šventasis Kazimieras – šventasis, dangiškasis Lietuvos globėjas. Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Lenkijos karalaitis.

Dėl savo pamaldumo ir doro gyvenimo 1602 m. paskelbtas šventuoju. Atminimo diena – kovo 4 d.

Gimė 1458 spalio 3 d. Krokuvoje, karališkojoje Vavelio pilyje. Tėvai – Kazimieras IV Jogailaitis ir jo žmona Elžbieta. Antras sūnus šeimoje, Jogailos Gediminaičio anūkas. Motina Elžbieta – Austrijos princesės ir Bohemijos bei Vengrijos karaliaus, Vokietijos imperatoriaus Albrechto II Habsburgo duktė. Šeimoje augo 6 sūnus ir 5 dukros.

1471 m. Kazimiero vyriausiasis brolis Vladislovas užėmė Bohemijos sostą. Tuo pat metu Vengrijoje kilo sukilimas prieš Motiejų Korviną ir sukilę didikai kreipėsi su prašymu į Kazimierą, kad šis priimtų sostą. Kazimieras sutiko ir su 12 000 kareivių, vadovaujamų Petro Dunino, išvyko į Budą. Ten situacija jau buvo pasikeitusi ir jo niekas nebelaukė. Teko grįžti. Nesėkmingas žygis, kurio metu Kazimierui teko būti net plėšimų, sukilimų dėl neišmokėtų samdiniams algų, prievartavimų liudininku, tapo dideliu išbandymu trylikamečiui. Nuo to laiko Kazimieras tapo labai pamaldus. Grįžęs namo tęsė mokslus pas J. Dlugošą, kol 1475 m. tėvas įtraukė jį į valstybės valdymą.

Vyresniajam broliui Vladislovui priėmus Bohemijos sostą, Kazimierui turėjo tekti Lenkijos sostas. 1479 m. karaliui išvykus į LDK, Kazimieras iki 1483 m. paskirtas karaliaus vietininku Lenkijoje. Tuo metu tėvas pabandė jį apvedinti su Vokietijos imperatoriaus Fridricho III dukterimi, tačiau Kazimieras atsisakė.

Kazimieras gyveno labai dorai. Nuo pat mažumės garsėjo pamaldumu. Taip pat nesišalino ir valstybės reikalų, bet veikiau iš pagarbos tėvui. Kartais ryte jį rasdavo prie užrakintų bažnyčios durų. Galiausiai, susirgęs džiova pakeliui į Vilnių, 1484 m. kovo 4 d. mirė Gardine.